

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Efter sidste flytning : 1853

Citation: Kierkegaard, Søren: "Efter sidste flytning : 1853", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p447-txt-shoot-n453.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P447:453

Stemning.

O, Luther!... Og dog i een Forstand lykkelige Vilkaar, thi den Gang var der dog 95 Theses; nu derimod er der kun een Thesis: Xstd. er slet ikke til.

Christd. er slet ikke til; men vi^[a] [ere] – ved at have den objektive Lære – mere eller mindre beroligede i et uhyre Søndsebedrag, at vi ere Christne.

[a] – thi jeg taler kun om os Danske, saavidt jeg kan være vidende –

Dog anklager jeg, der jo desuden fra Begyndelsen har sagt og atter og atter og ideligt at jeg er uden Myndighed, jeg anklager Ingen, dømmes Ingen, ikke en Eneste, hverken Læg eller Præst medens jeg mener, at Enhver, der siger sig selv at være en Christen, item, at Enhver, der har paataget sig at være Lærer i Xstd. for Gud har et Ansvar.

Men jeg dømmes Ingen. Skulde jeg dømme Nogen, maatte det være mig selv: at jeg maaskee har ladet altfor lang Tid gaae hen, inden jeg gjorde dette Skridt, eller at jeg, da det nu endelig skeer, dog maaskee ikke gjør det eftertrykkeligt nok. Thi hvad der vel er Gjenstand for de Manges Higen som det Herlige, at turde sige om sig selv: mig blev Meget betroet, det tør jeg med god Samvittighed sige om mig selv for Gud; det vilde vistnok ogsaa være lysteligt for mig, dersom ikke den anden Side af Sagen med mere end Centner-Vægt faldt paa min ængstede Samvittighed ».... af ham skal og Meget fordres!«. Og det kunde synes herligt, frydfuldt at turde sige om sig selv: jeg har haft Tro til at løfte et Bjerg – og dette tør jeg med god Samvittighed sige for Gud; men det er ikke saadan frydefuldt, thi Sagens anden Side, denne anden Side, fra hvilken jeg maa see den: denne Spænding indtil Døds Angest, hvis nu Troen ikke strakte til, og Bjerget, som jeg løfter, styrter over mig, saa jeg vel havde den Tro der tør sige til et Bjerg »løft Dig« – – og det løftede sig – – og styrtede over mig – saa var det jo dog uendeligt, uendeligt bedre ikke at have haft en saadan Tro.

For at naae det Punkt, som nu er naaet, er hidtil Alt af mig blevet anvendt: Tid, Kræfter, Formue. Tillige har jeg, for at sikre mig den behørlige Kjendthed, frivilligt udsat mig for at blive latterliggjort. Jeg har gjort Tjeneste som Carrikatur i Kiøbh.,^b kjendt under Øgenavn selv i Bøger nævnet paa den Maade o: s: v: o: s: v: Herved er vundet, at vi nu kan komme til Sagen. Hvis jeg tænkte mig en Anden^c vilde

b , spilt i Comedien,

c en Ukjendt

udenvidere begynde med den Thesis: Xstd. er slet ikke til – han maatte da være forberedt paa at sinkes idetmindste en to tre Aar indtil Alle fik leet tilstrækkeligt af ham, og det var hørt og atter hørt Alt hvad der kan siges af Grin og Commerce o: s: v: Dette har jeg, som forsynlig Mand, i tide bragt nogenlunde i Orden, saa der endda i dette Øieblik maaskee ikke ere ret mange der lee, naar de høre den Thesis: Xstd. er slet ikke til.

Biskop M.

»Hvorfor skal det saaledes sættes paa Spidse?«

Fordi det er gudelig Sag. Al Politik er saadan »til en vis Grad«. Gudelig Sag er: Enten-Eller.^d

d Men just dette er det jo, der paa det religieuse Gebeet har affødt det uhyre Sandsebedrag, dette at man – jeg antager at det er saa – frømt har betjent Xstds Sag politisk, verds[lig]klogt, saa man dog fik »nogen Xstd.« og »Noget er jo bedre end Intet« – ja, politisk, men, christeligt er dette en uhyre Vildfarelse.

Vil Samtiden have Tillid til mig, og forholde sig roligt, medens jeg fuldkommer min Opgave: saa skal der ikke afstedkommes den mindste Ulempe, thi det er kun en Inderligheds Bevægelse der skal gøres – og i saa Fald kan der for mig ligge et saa glæderigt Liv, som jeg sandeligen aldrig har tænkt mig det; og jeg tør med god Samvittighed tage derimod, thi jeg har først indfriet mit Forhold til Gud, jeg har sat min Thesis ind, høit og lydeligt, denne Thesis: Christendommen er slet ikke til. Vil derimod Samtiden gjøre mig Modstand: dette lægger jeg slet ikke Dølgmaal paa, den er jo langt langt stærkere end jeg, jeg et enkelt [Msk.], der ovenikjøbet ikke har benyttet min Tid til at sikkre mig ved at stifte Partie, men tværtimod har gjort Alt for at svække mig selv, har stødt Dem fra mig, der vilde slutte sig til mig og derved forbittret dem, har frivilligt udsat mig for at blive latterliggjort o: s: v: Det er da let at see, at i saa Fald vil mit hidtil ikke just sorgfrie Liv, blive saaledes besværligt, at vel Ingen skal misunde mig det: i Guds Navn, jeg har dog indfriet mit Guds-Forhold, jeg har sat min Thesis ind: Xstd. er slet ikke til.